

antager, at Begrundelsen bedst vil finde Sted under hine Vædringsforslag. — Vædringsforslag Nr. 25 slutter sig til Bemærkningerne i Betænkningen under Nr. 40. Ministeriet har forlangt en forøget Sum til Rejsunderstøttelser. Udvalget er villigt til at give en saadan Forhøielse, men formener, at de nævnte Understøttelser burde fordeles efter Samraad med Landbosforeningerne og jeg antager, at Ministeren ikke vil modsætte sig denne Vædring. Meningen med Vædringsforslaget er altsaa ikke nogen Nedsættelse, men at faae en Afstemning om, at man ønsker Summen administreret paa den af mig nævnte Maade, og at faae en Udtalelse af Ministeren herom. — Jeg gaar derefter til Vædringsforslagene vedrørende det kongelige Landhusholdningselskab og forskjellige andre Poster under Indenrigsministeriet vedrørende Bidrag til Landvæsenet. Jeg skal blot kortelig bemærke, at det er Vædringsforslag, om hvilket Udvalget er enig, og hvorigjennem man haaber at udrede det mindre klare Forhold, hvori Landhusholdningselskabet var kommet til forskjellige Ting, som ikke direkte eller hensigtsmæssig høre under dets Virksomhed, men hvorigjennem man paa den anden Side vil kunne naae at give Landhusholdningselskabet den Stilling, som det dog ønsker at have lige overfor Udlandet, og ogsaa at forsøge den Husleiehjælp, som det trænger til. Jeg antager heller ikke, at disse Vædringsforslag vil støde paa Modstand fra Ministerens Side, og nævner dem derfor kun. — Vædringsforslag Nr. 29 gaar ikke ud paa nogen Nedsættelse, men paa en anden Anvendelse af Summen. Der foreslaas her i Lovforslaget at hvide et forøget Tilskud til Selskabet til Kulturplanters Forædling. Det har man anset for en tvivlsom Anvendelse af Pengene, idet de smaa Præmier til Husmænd, der paa den Maade kunne bringes til Veie, vistnok ikke er af stor Nytte. (Afskydelse.) Om Forladelse! Jeg forvejler to Vædringsforslag. Vædringsforslaget Nr. 29 gaar ud paa en Nedsættelse af 2,000 Kroner, man er altsaa villig til at gaa til en lille Forøgelse, men ikke til den hele Sum. Det, jeg omtalte, er kun en Bemærkning i Betænkningen Nr. 45 om et Tilskud til Havedyrningens Fremme. Det er derom, Udvalget mener, at en forøget Anvendelse af Midlerne til smaa Husmandspræmier vil være af tvivlsom Nytte. Derimod har det vist sig ved Erfaring omkring i Landet, at den Virksomhed, det kongelige Havelskab har udøvet ved Omdeling af Frugttræer, har været meget paaftjønnet, og jeg tror ogsaa meget gavnlig. Derfor ønsker man, at en Del af det Beløb,

der ønskes bevilget, maa komme til Anvendelse dertil, medens Resten bruges som hidtil, men under Forudsætning af, at det ogsaa kan anvendes til Arbejdersønner. Meningen er, at Bevillingen ikke skal betragtes som saa strengt begrændset til Husmandsønner. Jeg tror nu ikke, at man just har holdt sig saa strengt dertil, men der har været rest i Tvivl, om Udtrykket ikke har været saaledes, at det kan lægges Administrationen Hindringer i Veien for en forstandig Anvendelse af Bevillingen ogsaa til Arbejdersønner, og man har derfor udtalt det i Betænkningen. Jeg tror forøvrigt, at Praxis har sat sig ud over dette allerede for nogen Tid siden.

Jeg kommer derefter til Vædringsforslagene vedrørende Veterinær- og Landbohøistolen. I det foreliggende Lovforslag er der begjæret ikke ubetydelige Summer dels til Forøgelse af Værkerkræfterne, dels til Udvikelse af Skolen, ligesom der er stillet i Udfigt en betydeligere Udvikelse dels af denne som Værestanstalt, dels som praktisk Veiledningsanstalt gennem de Lærere, der udsendes. Det er et Forslag, som i Udvalget har fundet fuld Sympati. Tanken at gjøre Landbohøistolen til en fyldigere og mere tidssvarende Undervisningsanstalt kan vistnok kun billiges af Enhver, der ønsker, at vi skulle gjøre Alt, hvad vi kunne for at fremme vort Landbrug og bringe det saaledes frem, at det er i Stand til optage den haarde Konkurrence med Udlandet, som mere og mere viser sig. Et Middel dertil, og et ikke uvæsentligt Middel, er selvfølgelig en dygtig og god Undervisningsanstalt og Veiledning omkring i Befolkningen til Indførelse af nye Metoder, til at begynde Forsøgene paa en praktisk og hensigtsmæssig Maade, hvorved man hverken spilder Tid eller Penge. Men skal dette naas, er det klart, at man ikke kan indskrænke sig til blot at ansætte et Par nye Docenter, og derfor er ogsaa det Forslag, der her er stillet fra Regjeringens Side, meget mere vidtgaaende, idet det antyder Oprettelsen af forskellige Institutioner i Forbindelse med Landbohøistolen, Oprettelsen af Laboratorier baade for Planteфизиologi, Dyrefysiologi og et kemisk Laboratorium, som igjen forudsætter Opførelse af nye Bygninger, kort sagt hele Forslaget er vidtgaaende og medfører ikke ubetydelige Udgifter. Dette har imidlertid ikke været afstræfende lige over for Udvalget, tvært imod. Vor Betænknelighed lige over for Forslaget gaar ud paa, at det ikke er fuldt overensfælt, fordi det forekommer os ikke at være saa overveiet og vel gennemarbejdet, som man kunde ønske. Jeg siger ikke dette for at rette nogen Behreidelse mod Landbohøistolens